

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/136/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814010220
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814010220.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému W. N. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/81/2014 zo dňa 22. 10. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 2. februára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava napadnutým rozsudkom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre spolupáchateľstvo zločinu vydierania podľa § 20, § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 204/2013 Z. z. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 09.01.2014 o 18.00 hod. v Rožňave, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným X. Y., pod zámienkou vysporiadania nájomných vzťahov k prevádzke Penziónu Evelin v Rožňave na ulici Čučmianskej Dlhej č. 30, vlákali poškodeného V. K. do priestoru uvedenej prevádzky, kde ho pod hrozbou násillia a násillím nútili k bezodplatnému odovzdaniu písomnej agendy od prevádzky penziónu Evelin a registračnej pokladnice tým spôsobom, že obvinený X. Y. ho opakovane kladivom udieral do ľavej ruky a obvinený W. N. pridržiaval ruky poškodeného za tým účelom, aby ho obvinený X. Y. mohol udierať, pričom poškodený V. K. v obave o svoje zdravie sľúbil, že splní podmienky obvinených a následne z miesta činu odišiel, čím mu spôsobili pomliaždenie ľavého predlaktia a lakt'a, s dobou liečenia najmenej 7 dní,

lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd pochybil, keď oslobodil obžalovaného spod skutku obžaloby. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď poškodeného Jána K., ktorý zhodne v celom konaní vypovedal, že keď ho odsúdený X. Y. bil kladivom po ruke, obžalovaný bol najaktívnejší zo všetkých prítomných pri pomoci menovanému odsúdenému tak, že pridržiaval ruku poškodeného, aby ho mohol odsúdený lepšie udrieť. Okrem toho mal z obžalovaného zlý dojem aj vtedy, keď chodil poza jeho chrbát v bare.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a prikázal okresnému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť v intenciách jeho odvolania.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch podaného odvolania a navrhol rozhodnúť v zmysle jeho petitu.

Obhajca obžalovaného navrhol, aby krajský súd zamietol odvolanie prokurátora, nakoľko v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý mu prokurátor kladie za vinu.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z obsahu je zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z výpovede obžalovaného, poškodeného V. K., svedka M. M., V. W. T., B. N., V. V., M. M., Y. F., W. N. a S. N., zo znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie W. V. Q. a X. W. R. X., B. a z lekárskej správy, na podklade ktorých dospel k záveru, že nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru o tom, že sa skutku popísaného vo výrokovej časti rozsudku dopustil aj obžalovaný. V tomto smere videl vo vykonanom dokazovaní značné pochybnosti a preto následne postupoval podľa zásady „in dubio pro reo“. Všimol si, že sám poškodený potvrdil, že obžalovaný ho nevytlákal do penziónu, nenútil ho k bezodplatnému odovzdaniu písomnej agendy a registračnej pokladne a nemal vedomosti o tom, že má nevysporiadané vzťahy s odsúdeným Y.. Okresný súd tiež nemal žiadnym spôsobom preukázané, aby sa obžalovaný dohodol na spáchaní skutku s teraz už odsúdeným X. Y.. Okresný súd pochyboval o výpovedi poškodeného, že obžalovaný mu mal pridržiavať ruku, keď mu po nej chcel odsúdený Y. udrieť kladivom, nakoľko túto skutočnosť neuviedol ako svedok pri svojej prvotnej výpovedi zo dňa 9. 1. 2014.

Krajský súd sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil a k odvolaniu prokurátora uvádza nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie považuje sa za nevinného, kým súd nevyšloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

V citovanom zákonom ustanovení je upravená zásada prezumpcie neviny, ktorá v sebe zahŕňa pravidlo, že pokiaľ pri dokazovaní vzniknú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke a tieto nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného.

V danej veci dospel aj krajský súd k záveru, že sa ani po vykonaní všetkých dostupných dôkazov nepodarilo jednoznačne preukázať, že by sa obžalovaný dopustil skutku, ktorý je mu kladený za vinu.

Pokiaľ sa prokurátor v tejto súvislosti odvolával len na zhodné výpovede poškodeného v celom konaní, krajský súd poukazuje nato, že pri svojej prvotnej výpovedi zo dňa 9. 1. 2014 neuviedol rozhodujúcu skutočnosť a to, že obžalovaný mu mal pridržiavať ruku, keď mu po nej chcel odsúdený Y. udrieť kladivom.

Krajský súd uvádza, že práve prvotné výpovede obžalovaných a svedkov najvernejšie popisujú prežitú udalosť jednak preto, že ešte nestihol uplynúť taký čas, aby zabudli na detaily, ale aj preto, že je ešte skoro na to, aby sa prispôbovali ostatným vo veci vykonaným dôkazom.

Vzhľadom k tomu, že sám poškodený potvrdil, že obžalovaný ho nevyháňal do penziónu, nenútil ho k bezodplatnému odovzdaniu písomnej agendy a registračnej pokladne a nemal vedomosti o tom, že má nevysporiadané vzťahy s odsúdeným Y., tiež, že nebolo preukázané, aby sa obžalovaný dohodol na spáchaní skutku s teraz už odsúdeným X. Y. a prokurátor neoznačil iné dôkazy, ktoré by usvedčovali obžalovaného, okresný súd postupoval správne, ak oslobodil obžalovaného spod skutku obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.